

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

สรุปผลการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative research) มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ เพื่อศึกษาแบบแผนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่นอนเอชไอวีต่างกัน และศึกษาเงื่อนไขที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่นอนเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ รวบรวมข้อมูลด้วยวิธีเชิงคุณภาพในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2556 โดยเลือกศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 16 คน แบ่งเป็นเพศชาย 8 คน เพศหญิง 8 คน โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ผู้ศึกษาได้สร้างแนวคำถามโดยใช้แนวคิดจากการศึกษาเอกสารงานวิจัย บทความ และตำราต่างๆ ตลอดจนการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำไปทดสอบใช้กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างคือผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เปิดเผยผลเลือดที่มารับบริการรักษาที่คลินิกยาด้านไวรัสเอชไอวีหรือคลินิกผู้ติดเชื้อเอชไอวีภายในโรงพยาบาลลำพูน จำนวน 2 ราย และนำมาปรับปรุงแนวคำถามในการสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติเชิงพรรณนาโดยใช้การแจกแจงความถี่ ร้อยละ และข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดหมวดหมู่ข้อมูลและสรุปประเด็นสำคัญ

ผลการศึกษา

1. แบบแผนพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่นอนเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาจากการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยหรือใช้ถุงยางอนามัยไม่สม่ำเสมอ แยกตาม พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอน และการเปิดเผยผลเลือดกับคู่นอน ดังนี้

1.1 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่นอนเอชไอวีต่างกัน ก่อนที่จะทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีส่วนใหญ่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่สามีภรรยา และเมื่อทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีพบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง แต่ความสม่ำเสมอของการใช้ถุงยางอนามัยลดลงเมื่อเวลาผ่านไป อย่างไรก็ตามมีกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่นอนเอชไอวีต่างกันบางคนที่

พฤติกรรมไม่ได้เปลี่ยนแปลงจากเดิมกล่าวคือไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่สามีภรรยาตั้งแต่ก่อนที่จะทราบผลการติดเชื้อเอชไอวีและภายหลังจากทราบผลการติดเชื้อแล้ว นอกจากนี้มีกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางส่วนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนชั่วคราว พบว่าพวกเขาเลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเนื่องจากกลัวติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเหล่านั้น

1.2 เหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถแบ่งเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

1.2.1 ความรู้สึกที่ไม่เป็นธรรมชาติเมื่อใช้ถุงยางอนามัย รู้สึกคับ รู้สึกอึดอัด เหมือนกลิ่นของถุงยางอนามัย ใช้ถุงยางอนามัยแล้วไม่สนุก อวัยวะเพศทำงานได้ไม่เต็มที่ ใช้เวลานานในการถึงจุดสุดยอดในการมีเพศสัมพันธ์ทำให้เกิดความรำคาญและเจ็บ

1.2.2 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำให้ไม่เห็นความสำคัญของการใช้ถุงยางอนามัย และลืมที่จะใช้ถุงยางอนามัย

1.2.3 การใช้ถุงยางอนามัยทำให้ขัดจังหวะในการมีเพศสัมพันธ์

1.2.4 อำนาจการต่อรองเรื่องการใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นผู้หญิง ซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีอำนาจในการต่อรองเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย เนื่องด้วยบทบาทหน้าที่ของการเป็นภรรยาและต้องการหลีกเลี่ยงการทะเลาะกัน

1.2.5 ผลการตรวจเลือดของคู่สามีภรรยาของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ไม่พบการติดเชื้อเอชไอวี ทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีคิดว่าการใช้ถุงยางอนามัยที่ผ่านมาไม่มีผลทำให้คู่สามีภรรยาติดเชื้อเอชไอวี

1.2.6 ความคิดว่าการใช้ถุงยางอนามัยหมายถึงการรังเกียจ และการไม่ไว้ใจซึ่งกันและกัน ส่วนการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นการแสดงถึงความรัก ความซื่อสัตย์ เป็นการแสดงให้เห็นว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นเหมือนคนปกติทั่วไป ไม่มีการรังเกียจ

1.3 การเปิดเผยผลเลือดกับคู่นอน กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่จะบอกผลเลือดแก่คู่ด้วยตนเอง มีบางคู่ที่ฟังผลการตรวจเลือดด้วยกันที่โรงพยาบาลตอนฝากครรภ์โดยแพทย์จะเป็นผู้แจ้งผลการตรวจให้ทราบ ซึ่งหลังจากทราบผลเลือดคู่สามีภรรยาส่วนใหญ่ก็จะมีอาการตกใจ แต่เมื่อเวลาผ่านไปหลังจากบางคนได้ไปตรวจเลือดและทราบว่าตนไม่ติดเชื้อเอชไอวีก็จะรู้สึกโล่งใจและยอมรับได้ หลังจากนั้นใช้ชีวิตคู่ด้วยกันตามปกติ แต่มีบางคู่ที่ยังนำประเด็นเรื่องการติดเชื้อมาทะเลาะกันในภายหลัง ส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังจากที่ทราบว่าตนเองเป็นผู้ติดเชื้อเอชไอวีนั้น ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันจะมีอารมณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ลดลง บางคนไม่ต้องการมีเพศสัมพันธ์กับคู่สามีภรรยาเนื่องจากไม่อยากจะให้คู่ติดเชื้อเอชไอวี แต่ทั้งนี้ความถี่ของการมีเพศสัมพันธ์ยังเป็นไปตามปกติ โดยช่วงแรกความถี่

ของการมีเพศสัมพันธ์มีบ่อย แต่พอนานไปความถี่ก็เริ่มลดลง เนื่องจากลักษณะงาน เวลาในการอยู่ด้วยกัน และอายุที่เพิ่มขึ้น

2. เจื่อนใจของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พิจารณาใน 3 มิติ คือ มิติปัจจัยภายในบุคคล มิติปัจจัยระหว่างบุคคล และมิติปัจจัยด้านชุมชน ดังนี้

2.1 มิติปัจจัยภายในบุคคล ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับ โรคเอดส์ ทศนคติต่อโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อเอชไอวี และความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดต่าง

2.1.1 การรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ ของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าทุกคนมีการรับรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ว่าเป็นโรคที่ทำให้ภูมิคุ้มกันต่ำลง ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทางเลือดและเข็มฉีดยา ไม่ติดโดยการดื่มน้ำจากแก้วน้ำ การกินอาหารจากช้อน หรือการกินข้าวร่วมกัน ส่วนการป้องกันคือการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ไม่ใช่เข็มฉีดยาร่วมกัน ด้านการปฏิบัติตัวพบว่า กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันส่วนใหญ่ใช้ชีวิตตามปกติ ไม่เครียด กินยาต้านไวรัสตรงเวลา ออกกำลังกาย และทำตัวเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ไม่สนใจเรื่องการรังเกียจจากคนในชุมชน แต่ทั้งนี้ยังมีของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางคนที่ระมัดระวังตัวเองเนื่องจากกลัวคนอื่นในสังคมรังเกียจ

2.1.2 ทศนคติต่อโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อเอชไอวี ของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีทัศนคติคล้ายคลึงกันว่า ปัจจุบันไม่มีการรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวีเหมือนที่ผ่านมา และเชื่อว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นเหมือนคนธรรมดาทั่วไป มีศักยภาพเทียบเท่ากับคนปกติ ผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางคนพยายามพัฒนาศักยภาพตนเองเพื่อให้เกิดการยอมรับจากสังคม แต่ก็ยังมีบางคนที่คิดว่ามีการตีตราผู้ติดเชื้อเอชไอวีว่าเป็นผู้ที่ล่าช้า มีอาการรังเกียจจากคนรอบข้าง และกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางคนที่คิดว่าการติดเชื้อเอชไอวีเป็นเรื่องของเวรกรรม ถ้าหากผู้ติดเชื้อเอชไอวีขึ้นมาก็สามารถไปรับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสและสามารถใช้ชีวิตอยู่ได้ตามปกติได้

2.1.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยว่าเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่คู่ของตน แต่ยังมีบางคนที่ไม่อยากใช้ถุงยางอนามัย ถึงแม้จะรับรู้ว่าจะสามารถป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวีได้

2.2 มิติปัจจัยระหว่างบุคคล ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยาของผู้ติดเชื้อเอชไอวี ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน

2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยาของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดคู่ พุดคุยกันได้ทุกเรื่อง ดูแลซึ่งกันและกัน คู่สามีภรรยาคอยเตือนกลุ่มตัวอย่างในเรื่องการกินยาต้านไวรัสให้ตรงเวลา ทั้งนี้ส่วนใหญ่คู่ของคู่กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นผู้ชายมักจะชอบดื่มเหล้ามา ทำให้บางคู่ต้องแยกห้องนอนกันแต่ก็ยังมีเพศสัมพันธ์กันตามปกติ มีบางคู่ทะเลาะกันแล้วนำเรื่องการติดเชื้อเอชไอวีมาเป็นประเด็น อย่างไรก็ตามผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันส่วนใหญ่บอกความรู้สึกว่าถ้าหากคู่ของตนติดเชื้อเอชไอวี จะรู้สึกแย่รู้สึกผิด กลัวบาปกรรม แต่ก็เคยมีการพุดคุยกันกับคู่ว่าถ้าหากติดเชื้อเอชไอวีไปแล้วก็ต้องดูแลกันไปจนตาย ซึ่งเงื่อนไขด้านความสัมพันธ์ระหว่างคู่สามีภรรยาของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ สามารถแบ่งเป็น 4 ประเด็นดังนี้

2.2.1.1 ต้องการหลีกเลี่ยงการทะเลาะกัน เพื่อคงไว้ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างคู่ของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน

2.2.1.2 ความเบื่อหน่ายในการพุดคุยเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยของคู่สามีหรือภรรยาของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นคู่ผลเลือดต่าง

2.2.1.3 คู่ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีคิดว่าการใช้ถุงยางอนามัยไม่มีความจำเป็นสำหรับคู่สามีภรรยา การใช้ถุงยางอนามัยหมายถึงการไม่ไว้ใจใจ การไม่เชื่อใจซึ่งกันและกัน

2.2.1.4 ความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน ทำให้ไม่มีเวลาคุยหรือตกลงกันเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย

2.2.2 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยวที่มีความใกล้ชิด มีความอบอุ่น มีการเปิดเผยผลเลือดแก่ญาติที่สนิทใกล้ชิด มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ให้กำลังใจในการดูแลสุขภาพและการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ยังมีครอบครัวของของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางส่วนที่มีลักษณะครอบครัวที่ค่อนข้างห่างเหิน บางคนมาจากครอบครัวที่แตกแยก ไม่ค่อยได้ใกล้ชิดกับญาติๆ บางคน โดนญาติพี่น้องนินทา แต่ก็ไม่ได้มีผลกระทบและไม่มีภาวะกดดันจากทางญาติพี่น้องในครอบครัวเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันส่วนใหญ่จะให้เหตุผลว่าการใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นเรื่องส่วนตัวของผู้ติดเชื้อเอชไอวี อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางส่วนมีความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว กังวลเรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัว ส่งผลให้ความรู้สึกทางด้านเพศสัมพันธ์ลดลง ทำให้ไม่อยากใช้ถุงยางอนามัย

2.2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ส่วนใหญ่เลือกที่จะไม่เปิดเผยผลเลือดกับเพื่อนหรือ

ร่วมงาน เนื่องจากคิดว่าไม่มีความจำเป็นและอาจจะถูกแสดงท่าทีรังเกียจจากกลุ่มเพื่อน แต่กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีบางส่วนที่เปิดเผยสถานะการติดเชื้อเอชไอวีกับเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงาน พบว่าเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานก็ไม่ได้แสดงท่าทีรังเกียจ และความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานดังกล่าวก็ยังคงเดิม มีเพื่อนบางคนแนะนำกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในด้านการดูแลสุขภาพ และเพื่อนหรือเพื่อนร่วมงานที่สนิทเท่านั้นที่จะพูดคุยเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งส่วนใหญ่จะสงสัยเรื่องในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีมากกว่า แต่ทั้งนี้ยังมีกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันบางคนที่ถูกเพื่อนร่วมงานนิทาและถูกแสดงท่าทีรังเกียจ แต่ก็ไม่ได้มีผลต่อการเลือกใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัยของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน เนื่องจากเหตุผลที่ว่าเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องส่วนตัว

2.3 มิติปัจจัยด้านชุมชนได้แก่ ทักษะคิดของชุมชนต่อโรคเอดส์และผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจุบันชุมชนส่วนใหญ่ยอมรับและไม่แสดงท่าทีรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวี เนื่องจากชุมชนได้รับข้อมูลข่าวสาร และมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโรคเอดส์มากขึ้น อีกทั้งผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่ได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสไม่ได้มีอาการแสดงที่น่ารังเกียจเหมือนที่ผ่านมา แต่ทั้งนี้ยังมีบางชุมชนที่มีการตักเตือนินทาและแสดงท่าทีรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวีอยู่ จึงทำให้กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างบางส่วนเลือกที่จะไม่เปิดเผยผลเลือดตัวเองต่อคนอื่นๆ ในชุมชน ในส่วนของชุมชนที่ยังไม่มีความเข้าใจเรื่องผลเลือดของกลุ่มต่าง พบว่ามักจะเกิดความสงสัยในผลเลือดที่แตกต่างกันและมักจะพูดคุยสอบถามกับทางกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน อย่างไรก็ตามกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ทุกคนยืนยันว่าปัจจัยด้านสังคมและชุมชนดังกล่าว นั้นไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของตนเอง ทุกคนมองว่าเรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องส่วนตัว สังคมและชุมชนไม่มีผลต่อการเลือกที่จะใช้หรือไม่ใช้ถุงยางอนามัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

จากผลการศึกษาเรื่อง แบบแผนและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี ที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกันมีทัศนคติทางลบเกี่ยวกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีและการใช้ถุงยางอนามัย และยังไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้นทางโรงพยาบาล สถานบริการ หรือหน่วยงานทางสาธารณสุขทั้งภาครัฐและเอกชนใน

ชุมชน ควรจัดกิจกรรมในการให้ความรู้ การส่งเสริมทัศนคติทางด้านบวกและการเพิ่มความตระหนัก เรื่องการใช้ถุงยางอนามัย เพื่อส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวี

2. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีผู้หญิงที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ไม่มีอำนาจในการต่อรองเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย ดังนั้น โรงพยาบาล สถานบริการ หรือหน่วยงานทางสาธารณสุข ทั้งภาครัฐและเอกชน ควรจัดโปรแกรมเพิ่มทักษะในการต่อรองเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย หรือทักษะ การปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ให้แก่กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีผู้หญิง

3. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน มีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับผลการตรวจเลือด ดังนั้นบุคลากรที่มีหน้าที่บริการให้คำปรึกษาภายใน โรงพยาบาล สถานบริการ หรือหน่วยงานทางสาธารณสุขทั้งภาครัฐและเอกชน ควรให้ความสำคัญและเพิ่มเติม ประเด็น“คูที่มีผลเลือดเอชไอวีต่างกัน” ในกระบวนการการให้คำปรึกษาแบบคู่ เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับผลเลือดที่แตกต่างกัน

4. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน คิดว่ามีการรังเกียจผู้ติดเชื้อเอชไอวีในสังคม ดังนั้นหน่วยงานทางสาธารณสุขหรือหน่วยงานท้องถิ่นภาครัฐและเอกชนในชุมชน ควรจัดโปรแกรมเพื่อสร้างศักยภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นคู่ผลเลือดต่างในชุมชน เช่นการเป็นวิทยากรให้ความรู้เรื่องการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันโรคเอดส์ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสำคัญของชุมชน เพื่อส่งเสริมการยอมรับจากคนในชุมชน ลดปัญหาการรังเกียจและการตีตราในสังคม

5. จากผลการศึกษาพบว่าผู้ติดเชื้อเอชไอวีและคู่ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นเพศชายที่ดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยังคงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนั้นหน่วยงานทางสาธารณสุขทั้งภาครัฐและ เอกชนในชุมชน ควรมีการประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์เกี่ยวกับโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับโอกาสการเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และรณรงค์เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบ Descriptive study เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติหรือ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในกลุ่มสมรสของผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่เป็นคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน หรือในกลุ่มคู่ ผลเลือดเอชไอวีต่างกันที่มีความสัมพันธ์แบบชายรักชาย

2. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบ Descriptive study เพิ่มเติมเรื่องวิธีการป้องกันการแพร่เชื้อเอชไอวี ในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีคู่ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน ที่ปฏิเสธการใช้ถุงยางอนามัย หรือศึกษาปัจจัย ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว กลุ่มเพื่อนและชุมชน ต่อพฤติกรรมป้องกันการโรคเอดส์ในกลุ่มคู่ ผลเลือดเอชไอวีต่างกัน

3. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบ Experimental study เกี่ยวกับผลของการนำโปรแกรมการให้ความรู้เพื่อส่งเสริมทัศนคติทางบวกและเพิ่มความตระหนักเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยและการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ไปใช้ในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีที่มีผลเลือดเอชไอวีต่างกัน

4. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบ Experimental study เกี่ยวกับผลของการนำโปรแกรมเพิ่มทักษะในการต่อรองเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย หรือทักษะการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย ไปใช้ในกลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวีผู้หญิงที่มีผลเลือดเอชไอวีต่างกัน

5. ควรมีการศึกษาวิจัยแบบ Experimental study เกี่ยวกับผลของการนำรูปแบบการให้คำปรึกษาแบบคู่เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ที่มีการเพิ่มเติมประเด็น“คู่ที่มีผลเลือดเอชไอวีต่างกัน” ไปใช้ในโรงพยาบาล สถานบริการ หรือหน่วยงานทางสาธารณสุขต่างๆ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved